

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Asan/15/2019
Identifikačné číslo spisu: 7017200864
Dátum vydania rozhodnutia: 25.06.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Ivan Rumana
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:7017200864.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ivana Rumanu a z členov senátu Mgr. Viliama Pohančeniča a JUDr. Anny Peťovskej, PhD. (sudca spravodajca) v právnej veci žalobcu: M. H., nar. XX.XX.XXXX, bytom P., zastúpený: JUDr. Želmíra Várjassyová, advokátka, so sídlom Michalovce, Kpt. Nálepku 20, proti žalovanému: Okresný úrad Košice, odbor opravných prostriedkov, so sídlom Košice, Komenského 52, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č.: OU-KE-OOP1-2017/027965/GEC zo dňa 26.07.2017, v konaní o kasačnej sťažnosti žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č. k. 7S/104/2017-27 zo dňa 23.01.2019, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť z a m i e t a.

Účastníkom konania sa nárok na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

I.

1. Okresný úrad Michalovce, odbor všeobecnej vnútornej správy (ďalej len „prvostupňový orgán“) rozhodnutím č. OU-MI-OVVS-2017/000733 zo dňa 25.04.2017 (ďalej aj len „prvostupňové rozhodnutie“) uznal obvineného M. H., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom P. (žalobca), vinným zo spáchania priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d/ zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších zmien a doplnkov (ďalej len „zákon o priestupkoch“), ktorého sa dopustil na tom skutkovom základe, že dňa 03.09.2016 okolo 22:00 hod. v obci P. na hlavnej ceste pred rodinným domom č. XXX fyzicky a slovne napadol V. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom P. tak, že do neho kopol, v dôsledku čoho poškodený spadol na zem a utrpel povrchové poranenia lakťa a predlaktia s ambulatnou dobou liečenia bez práceneschopnosti a pritom sa mu vyhrážal, že ho zastrelí, čím takto drobným ublížením na zdraví a vyhrázaním ujmu na zdraví úmyselne narušil občianske spolunažívanie. Za uvedený skutok bola obvinenému podľa § 11 ods. 1 písm. b/ zákona o priestupkoch s poukazom na § 49 ods. 2 zákona o priestupkoch uložená sankcia - pokuta vo výške 30,- eur.

2. Žalovaný rozhodnutím č. OU-KE-OOP1-2017/027965/GEC zo dňa 26.07.2017 (ďalej aj len

„napadnuté rozhodnutie“) odvolanie žalobcu zamietol a prvostupňové rozhodnutie potvrdil.

3. V odôvodnení rozhodnutia žalovaný uviedol, že po preskúmaní odvolania a predloženého spisového materiálu dospel k záveru, že prvostupňový správny orgán postupoval v súlade so zákonom a vykonaným dokazovaním bolo dostatočne preukázané, že obvinený M. H. úmyselne narušil občianske spolunažívanie drobným ublížením na zdraví a vyhrázaním sa ujmy na zdraví V. E., v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, ktoré skutočnosti boli podkladom pre rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov a ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodol.

4. Správny orgán prvého stupňa pri vydávaní rozhodnutia vychádzal zo spisového materiálu, predovšetkým zo správy o výsledku objasňovania priestupku Obvodného oddelenia PZ Trhovište č. ORPZ-MI-OPP8-102/2016-P, z výpovedi žalobcu ako obvineného, oznamovateľa V. E., svedkov K. A. a Y. Z., listinného dôkazu - lekárskeho potvrdenia o ošetrovaní V. E..

5. Správny orgán prvého stupňa nespochybnil výpovede svedkov K. A. a Y. Z. a neoznačil ich za nevieryhodné. V ich výpovediach neboli zistené žiadne závažné rozpory vo vzťahu k prejednávanej veci a svedkovia skutkový dej incidentu opísali v súlade s výpoveďou oznamovateľa zhodne uvádzajúc, že obvinený poškodeného fyzicky napadol a vyhrážal sa mu ujmu na zdraví spôsobom uvedeným vo výrokovvej časti rozhodnutia. Teda poskytlí dostatočný podklad pre vyslovenie jeho viny.

6. Žalovaný ako správnu vyhodnotil aj úvahu prvostupňového orgánu v tom smere, že nebral do úvahy svedecké výpovede Z. A., V. Z. a S. G., pretože z ich výpovedí vyplynulo, že sa buď na miesto incidentu dostavili až v jeho závere alebo sa ho vôbec nezúčastnili.

7. Keďže obvinený v odvolaní neuviedol žiadne také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali zmenu alebo zrušenie rozhodnutia, žalovaný sa s právnym názorom prvostupňového správneho orgánu stotožnil v rozsahu uznania viny aj primeranosti uloženej sankcie.

II.

8. Žalobca napadol rozhodnutie žalovaného včas podanou správnu žalobou. Napadnuté rozhodnutie považoval za nezákonné z dôvodu, že toto vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, je nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť a pre nedostatok dôvodov a že zistenie skutkového stavu orgánom verejnej správy bolo nedostačujúce na riadne posúdenie veci.

9. Vytýkal správne orgánu, že nezohľadnil výpovede svedkov A., Z. a G. a nevykonal navrhnutú konfrontáciu svedkov a účastníkov konania. Za daných okolností priestupok nebol náležite prejednaný a závery boli jednostranne vyhodnotené v prospech oznamovateľa V. E.. Vo veci navyše absentuje subjektívna stránka priestupku spočívajúca v úmyselnom konaní. Žalobca nemal úmysel poškodenému ublížiť na zdraví a ani sa mu nevyhrážal zabitím. Správny orgán sa teda nevysporiadal s tým, kto poškodenému spôsobil zranenia, prípadne či si ich neprivodil svojim konaním sám.

10. Z uvedených dôvodov žalobca navrhol, aby krajský súd napadnuté rozhodnutie žalovaného, ako aj prvostupňové rozhodnutie zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie.

11. Krajský súd v Košiciach (ďalej aj len „krajský súd“) posudzujúc správnu žalobu vo veciach správneho trestania podľa § 194 a nasl. zákona č. 162/2015 Z. z. Správneho súdneho poriadku (ďalej len „SSP“) po preskúmaní napadnutého rozhodnutia žalovaného, ako aj rozhodnutia správneho orgánu prvého stupňa a oboznámení sa s úplným administratívnym spisom žalovaného dospel k záveru o nedôvodnosti podanej žaloby.

12. Krajský súd sa stotožnil so zistením a ustálením skutkového stavu priestupku, ktorý sa stal dňa 03.09.2016 tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti prvostupňového rozhodnutia. Žalovaný sa dostatočne

podrobne zaoberal s odvolacími námietkami žalobcu, s týmito sa riadne v odôvodnení svojho rozhodnutia vysporiadal tak, že ustálil skutkový stav na základe pomerne rozsiahleho dokazovania, a to výpoveďami jednotlivých zúčastnených osôb, pričom za zásadnú pre vec považoval výpoveď svedkyne Y. Z..

13. Podľa názoru krajského súdu výpoveď svedkyne v konaní pred políciou v celom rozsahu potvrdila svedkyňa N. G. a táto podstatným spôsobom preukazuje skutočnosti, ktoré sa udiali v čase spáchania priestupku. Z obsahu administratívneho spisu, resp. súdneho spisu nevyplýva žiadna skutočnosť spochybňujúca nezaujatosť tejto svedkyne. Priebeh incidentu potvrdil aj K. A. s tým, že E., H. aj A. boli pod vplyvom alkoholu. Ostatní svedkovia k napadnutiu poškodeného žalobcom neuviedli žiadne konkrétne a podstatné skutočnosti. Žalobcom navrhnutí svedkovia Z. A., V. Z. a S. G. na miesto incidentu došli až v jeho priebehu resp. vôbec neboli priamym svedkom incidentu.

14. Za daných skutkových okolností krajský súd vyhodnotil jednotlivé námietky žalobcu uplatnené v správnej žalobe ako nedôvodné. Administratívnymi orgánmi bol skutkový stav dostatočne preukázaný výsledkami vykonaného dokazovania a v rozhodnutí správneho orgánu prvého stupňa, ako aj v preskúvanom rozhodnutí je uvedená správna úvaha vedúca k záveru o naplnení zákonných predpokladov zodpovednosti žalobcu za spáchaný priestupok podľa § 49 ods. 1 písm. d/ zákona o priestupkoch. Žalobca svojim konaním úmyselne narušil občianske spolunažívanie drobným ublížením na zdraví a vyhrázaním ujmy na zdraví, za čo mu bola uložená sankcia vo forme pokuty. Vo vzťahu k jej výške krajský súd zhodnotil, že táto bola stanovená na dolnej hranici zákonom stanovenej sadzby a pri jej ukladaní správny orgán prihliadal na pravidlá podľa § 12 zákona o priestupkoch. Zároveň prihliadal aj na osobu páchatel'a priestupku, ktorý doposiaľ nebol správnym orgánom prejednávaný v priestupkovom konaní.

15. Na uvedenom závere nič nemení ani tá skutočnosť, že poškodený pri oznámení protiprávneho konania žalobcu uviedol, že útoku voči jeho osobe sa mal dopustiť aj Z. A., prípadne ďalšia osoba. Predmetom tohto konania nebolo posudzovanie zodpovednosti Z. A., ale iba žalobcu a to za konkrétny skutok, ktorý bol v konaní dostatočným spôsobom preukázaný.

16. Krajský súd nesúhlasil ani s námietkou žaloby, že jednotlivé dôkazy správne orgány hodnotili jednostranne a v neprospech žalobcu. Z výsledkov vykonaného dokazovania, a to z každého dôkazu jednotlivo a v ich vzájomných súvislostiach, vyplýva dostatočným spôsobom preukázaný skutkový záver o protiprávnom konaní žalobcu. Žalobca preukázateľne konal a úmyselne narušil občianske spolunažívanie tým, že sa poškodenému vyhrážal ujmovou na zdraví a spôsobil mu aj ublíženie na zdraví, ktoré si nevyžiadalo práceneschopnosť a bolo liečené ambulantne. Udalosti, ktoré sa stali po tomto skutku žalobcu sú predmetom samostatného konania, vedeného orgánmi činnými v trestnom konaní pod sp. zn. ČVS:ORP-820/TR-MI-2016 pre podozrenie z prečinu ublíženia na zdraví.

17. Vzhľadom na všetky uvedené skutočnosti krajský súd dospel k záveru, že žaloba je nedôvodná a preto ju podľa § 190 SSP zamietol.

III.

18. Proti právoplatnému rozsudku krajského súdu podal žalobca kasačnú sťažnosť z dôvodov uvedených v § 440 ods. 1 písm. f/ a g/ SSP.

19. Sťažovateľ v kasačnej sťažnosti uviedol, že krajský súd pri rozhodovaní porušil zákon tým, že nesprávnym procesným postupom mu znemožnil ako účastníkovi konania uskutočniť jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci. Konkrétne krajský súd neprihliadol na námietky sťažovateľa, ktoré uviedol v odvolaní a v správnej žalobe, hlavne to, že neboli doložené svedkovia, ktorých vypočutie a konfrontáciu s poškodeným a ďalšími svedkami sťažovateľ navrhol vykonať. Jednalo sa o doloženie svedkov Ing. Z. N. a K. A.. Krajský súd v napadnutom rozsudku sa k tomuto návrhu osobitne žiadnym

spôsobom nevyjadril, čím porušil jeho právo na spravodlivý proces a na riadnu súdnu ochranu. Zároveň je preto odôvodnenie rozsudku nedostatočné, čo spôsobuje jeho nezákonnosť.

20. Sťažovateľ v kasačnej sťažnosti spochybňoval dôveryhodnosť výpovede svedkyne Y. Z. a N. G. a rozporoval výpoveď samotného poškodeného V. E. v tom smere, že tento sám tvrdil, že ho napadli traja muži. Zároveň poukázal, že menovaný je v konaní vedenom na Okresnom súde Michalovce pod sp. zn. 3T/6/2018 v postavení obvineného, priznal svoju vinu a spísal dohodu o vine a treste za spáchanie trestného činu ublíženia na zdraví v štádiu pokusu a prečinu výtržníctva. Preto sťažovateľ nesúhlasil so záverom krajského súdu a tiež žalovaného, že svojim konaním úmyselne narušil občianske spolunažívanie drobným ublížením na zdraví a vyhrázaním sa ujmy na zdraví.

21. Vzhľadom na uvedené skutočnosti sťažovateľ navrhol, aby kasačný súd napadnutý rozsudok Krajského súdu v Košiciach č. k. 7S/104/2017-27 zo dňa 23.01.2019 zmenil tak, že napadnuté rozhodnutie žalovaného v spojení s rozhodnutím prvostupňového orgánu zruší a vec vráti žalovanému na ďalšie konanie a žalobcovi prizná náhradu trov konania pred krajským aj kasačným súdom.

IV.

22. Žalovaný sa vyjadril ku kasačnej sťažnosti podaním zo dňa 11.04.2019. Uviedol, že sa plne stotožňuje s napadnutým rozsudkom krajského súdu a dôvody, ktoré sťažovateľ uviedol v kasačnej sťažnosti, považuje za účelové, v snahe vyhnúť sa zodpovednosti za spáchaný priestupok.

23. Žalovaný naďalej zotrval na tom, že spáchanie priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d/ zákona o priestupkoch bolo žalobcovi dostatočne preukázané, a to na základe výpovedí svedkov K. A. a Y. Z., ktorí potvrdili, že sťažovateľ oznamovateľa V. E. udieral po tele a kopol ho zo zadu do chrbta, následkom čoho V. E. spadol na zem a zároveň na neho žalobca kričal, že ho zastrelí a tiež na základe lekárskej správy oznamovateľa V. E. zo dňa 03.09.2016, ktorá je listinným dôkazom v predmetnej veci.

24. Svedecké výpovede Z. A., V. Z. a S. G. neboli pri rozhodovaní vzaté do úvahy, nakoľko z výpovedí menovaných vyplynulo, že sa buď incidentu priamo nezúčastnili, resp. sa na miesto incidentu dostavili až v jeho závere. Preto ďalšie vypočúvanie týchto svedkov, ktoré navrhoval žalobca nebolo a nie je dôvodné.

25. Tvrdenia sťažovateľa, že správne orgány oboch stupňov a tiež krajský súd nedostatočne zistili skutkový stav veci, žalovaný považoval za účelové.

V.

26. Najvyšší súd Slovenskej republiky konajúci ako kasačný súd (§ 11 písm. g/ SSP) sa najprv zaoberal formálnymi náležitosťami kasačnej sťažnosti a dospel k záveru, že je podaná včas (§ 443 ods. 2 písm. a/ SSP), osobou oprávnenou podať kasačnú sťažnosť (§ 442 ods. 1 SSP) a riadne zastúpenou (§ 449 ods. 1 SSP), smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému je prípustná (§ 439 ods. 1 SSP) a obsahuje všetky zákonom predpísané náležitosti (§ 445 ods. 1 SSP).

27. Následne kasačný súd preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v medziach dôvodov podanej kasačnej sťažnosti v zmysle § 440 SSP, kasačnú sťažnosť prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 445 SSP), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk <. (§ 137 ods. 2 a 3 SSP) a dospel k záveru, že kasačná sťažnosť nie je dôvodná.

28. Najvyšší súd Slovenskej republiky vychádzal zo skutkového stavu, ktorý podrobne v odôvodnení napadnutého rozsudku popísal krajský súd. Pre účastníkov konania sú zistenia, fakty a skutočnosti skutkového stavu zrejmé, a preto ich kasačný súd nebude nadbytočne opakovať.

29. Predmetom posúdenia kasačného súdu v rozsahu dôvodov kasačnej sťažnosti bolo, či zamietajúci rozsudok krajského súdu vo vzťahu k rozhodnutiu o uznaní žalobcu vinným zo spáchania priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d/ zákona o priestupkoch, ktorého sa žalobca dopustil dňa 03.09.2016 na tom skutkovom základe, ako je identifikovaný vo výrokovej časti prvostupňového rozhodnutia, vychádza zo spoľahlivo zisteného skutkového stavu a zo správneho právneho posúdenia veci.

30. Podľa § 49 ods. 1 písm. d/ zákona o priestupkoch, sa priestupku proti občianskemu spolunažívaniu dopustí ten, kto svojim konaním úmyselne naruší občianske spolunažívanie vyhrázaním ujmu na zdraví, drobným ublížením na zdraví, nepravdivým obvinením z priestupku, schválnosťami alebo iným hrubým správaním.

31. Podľa § 49 ods. 2 zákona o priestupkoch, za priestupok podľa ods. 1 písm. a/ možno uložiť pokutu do 33 eur, za priestupok podľa ods. 1 písm. b/ až d/ a písm. g/ pokutu do 99 eur, za priestupok podľa ods. 1 písm. e/ pokutu do 200 eur a za priestupok podľa ods. 1 písm. f/ pokutu do 331 eur.

32. Vychádzajúc zo skutkových zistení tak ako sú zdokumentované v administratívnom spise žalovaného a pripojeného priestupkového spisu, najvyššiemu súdu vyplynulo, že žalobca sa dňa 03.09.2016 v čase okolo 22.00 hod. v obci P. dopustil priestupku voči občianskemu spolunažívaniu tak ako bolo uvedené vo výrokovej časti prvostupňového rozhodnutia.

33. Konaním žalobcu boli kumulatívne naplnené všetky štyri znaky skutkovej podstaty priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) zákona o priestupkoch, a to objekt, objektívna stránka, subjekt, subjektívna stránka. Z vykonaného dokazovania bolo preukázané, že hrubé správanie žalobcu nevyplývalo z nutnej obrany alebo inej okolnosti vylučujúcej protiprávnosť takéhoto konania a bol dostatočne odôvodnený záver na to, že vzhľadom na mieru porušenia záujmu spoločnosti, konanie žalobcu naplnilo aj materiálny znak v zmysle § 2 ods. 1 zákona o priestupkoch.

34. Za zásadné a usvedčujúce pri posúdení viny žalobcu zo spáchania priestupku najvyšší súd považuje výpovede svedkov Y. Z. a K. A., ktorí boli priamo prítomní na mieste priestupku. Svedkyňa Y. Z. nespochybniteľne vypovedala, že „uvidela ako V. E. kričí „pomoc, pomoc, bijú ma“, pričom bežali za ním a dobehli ho Y. H., K. A. a N.. Potom ako ho dobehli, Y. H. začal útočiť na V. E. a začal ho biť päťami a kopat' do neho, kde ho zachytil. Tiež sa mu aj vyhrážal, že ho zastrelí, že tam zdochne a hodí ho na mostík a povie, že spadol na kameň. A. sa snažil rozdeliť od seba E. a H., tiež aj N. stál vedľa a dohovárал im, aby prestali ... v tom momente Y. H. sa rozbehol za V. E. a zo zadu do neho kopol, načo E. spadol na zem. Medzitým, ako sa postavil, tak S. A. odbehol domov po nejakú drevenú palicu, ktorú mu asi zobral V. E. a touto následne udrel Y. H., ...“ Dôveryhodnosť a nestrannosť svedkyne žalobca v administratívnom a ani v súdnom konaní pred krajským súdom nespochybnoval. Zhodne vo veci vypovedal i ďalší priamy svedok K. A., ktorý navyše doplnil, že všetci zúčastnení na incidente boli pod vplyvom alkoholu. Výpoveď svedkyne Y. Z. v priestupkovom konaní potvrdila svedkyňa N. G..

35. Fyzické napadnutie uvedené vo výroku prvostupňového rozhodnutia je bezpochyby prejavom odporujúcim všeobecne akceptovaným pravidlám správania, ktorých dodržiavanie je nevyhnutnou podmienkou riadneho a usporiadaného spolunažívania. Prvostupňový správny orgán a žalovaný takéto konanie správne právne kvalifikovali ako naplnenie skutkovej podstaty priestupku podľa § 49 ods. 1 písm. d/ zákona o priestupkoch, ktorou je chránený celospoločenský záujem na udržiavaní ustanovených pravidiel správania sa v spoločnosti.

36. Za danej dôkaznej situácie kasačný súd zhodne s názorom krajského súdu má za to, že vydaniu prvostupňového rozhodnutia predchádzalo spoľahlivo vykonané a dostačujúce zistenie hmotnoprávných poznatkov dôležitých pre ustálenie názoru o naplnení skutkovej podstaty priestupku proti občianskemu spolunažívaniu tak, ako to predpokladá § 49 ods. 1 písm. d/ zákona o priestupkoch. Správny bol preto postup správnych orgánov a krajského súdu, ak návrh žalobcu na doplnenie dokazovania o dovypočutie

označených svedkov/konfrontáciu, považovali za bezpredmetný a tomuto nevyhoveli. Jednalo sa o osoby, ktoré na miesto incidentu došli buď v priebehu resp. sa na mieste vôbec nenachádzali (Z. A., V. Z. a S. G.) a nemohli spoľahlivo a vecne označiť, kto incident vyvolal.

37. Krajský súd tento svoj záver dostatočne preskúmateľne v odôvodnení svojho rozhodnutia zdôvodnil. Rovnako za súladné s požiadavkami preskúmateľnosti sa javia kasačnému súdu aj rozhodnutia správnych orgánov. Žalovaný v odôvodnení rozhodnutia zrozumiteľne uviedol, ktoré skutočnosti boli podkladom pre rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov a ako použil správnu úvahu pri určení sankcie a jej výšky.

38. Najvyšší súd Slovenskej republiky preto s poukazom na vyššie uvedené závery považoval námietky žalobcu vznesené v kasačnej sťažnosti smerujúce k potrebe doplnenia dokazovania a arbitrárnosti rozhodnutia za nedôvodné. Bez právnej relevancie najvyšší súd považoval aj poukaz žalobcu na konanie pred Okresným súdom v Michalovciach vo veci vedenej pod sp. zn. 3T/6/2018, v ktorom sa poškodený V. E. priznal k spáchaniu zločinu ublíženia na zdraví spáchaného v štádiu pokusu a prečinu výtržníctva a podpísal dohodu o vine a treste (zápisnica sp. zn. 1Pv/686/16/8807/77 zo dňa 21.01.2019), v ktorom je žalobca v postavení poškodeného a V. E. ako obvinený. Jedná sa o zodpovednosť za iné protiprávne konanie V. E., teda o inú zodpovednosť než je priestupková zodpovednosť žalobcu, ktorá predstavuje predmet tohto preskúmovacieho konania. Z uvedených dôvodov najvyšší súd kasačnú sťažnosť ako nedôvodnú podľa § 461 SSP zamietol.

39. O trovách kasačného konania rozhodol najvyšší súd podľa § 467 ods. 1 SSP v spojení s § 167 ods. 1 a § 175 ods. 1 SSP a contrario tak, že sťažovateľovi nepriznal náhradu trov kasačného konania z dôvodu neúspechu v kasačnom konaní a žalovanému nárok na náhradu trov konania zo zákona nevyplýva.

40. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.